

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112010212
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112010212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.4.2013 v trestnej veci obžalovaných G. J. a P. J. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovaných G. J., P. J. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T 12/2012 zo dňa 16.8. 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výroky o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému G. J., nar. X.X.XXXX v V., trvale bytom
D. X. XXX, t. č. vo výkone
trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS S.

u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 43 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. ďalší
trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu z a r a d' u j e do ústavu
na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému P. J., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale
bytom D. X. XXX, t. č. vo
väzbe v ÚVV V.,

u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák.
súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu z a r a d' u j e do ústavu
na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prešov sp.
zn. 1T/90/2011 zo dňa 29.11.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní
6 mesiacov a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným
stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ
vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 3T 12/2012 zo dňa 16.8. 2012 uznal obžalovaných G. J. a P. J. za vinných zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý spáchali tak že

-dňa 10.10.2011 asi o 20.30 hod. v V. na ulici S. pri Hypermarkete Tesco, na chodníku vedúcom od hlavnej železničnej stanice V. ku Hypermarketu Tesco, v blízkosti miesta, kde chodník križujú železničné koľaje, po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli k I. B. a následne obž. G. J. vytiahol z vrecka nohavíc kovový teleskopický obušok čiernej farby a povedal: „dávaj peniaze“, po tomto konaní ho obž. P. J. chytil zozadu rukou v oblasti pod krkom a zvalil ho na zem na ľavý bok a svoje koleno mu pritlačil na pravú stranu tváre, pri tom, ako ho držal na zemi mu obž. G. J. prehľadával vrecká, pričom z ľavého vnútorného vrecka bundy mu vytiahol finančnú hotovosť 30,- Eur, ktorým konaním obžalovaní I. B. spôsobili drobné poranenia a to odreniny spodnej pery a ľavej ruky, ktoré si však nevyžiadali lekárske ošetrenie.

Za to súd uložil obžalovanému G. J. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody na 25 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému P. J. súd uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 a ods. 7 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 29.11.2011, sp. zn. 1T 90/11 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému I. B., nar. XX.X.XXXX, trvalo bývajúcemu P. K. B. XXX, okr. V. sumu 30,- Eur z titulu náhrady škody spôsobenej trestným činom.

Obžalovaní G. J. a P. J. po vyhlásení, odôvodnení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podali odvolania.

Okresný prokurátor v Prešove podal dňa 27.8.2012 odvolanie v prospech obžalovaného G. J.. Odvolanie smeruje proti výroku o treste.

Obžalovaný G. J. podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 10.9.2012 odôvodnil svoje odvolanie. Rovnako ako vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní popísal priebeh udalosti zo svojho pohľadu. Poprel spáchanie žalovaného skutku, požiadal krajský súd, aby prehodnotil celú vec. Zdôraznil, že bol súdený na základe domnienok, preto žiada o prešetrenie celého jeho prípadu.

Dňa 26.9.2012 odvolanie obžalovaného odôvodnila aj obhajkyňa. Obhajkyňa považuje rozhodnutie súdu za nesprávne. Odvolanie smeruje proti výroku o vine, výroku o treste a výroku o náhrade škody. Podľa jej názoru na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemohol urobiť jednoznačný záver, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe. Z dokazovania nie je možné vyvodiť bezpečný záver, že sa obžalovaný G. J. dopustil skutku ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Okrem výpovede poškodeného I. B. neexistuje žiaden iný dôkaz, ktorý by preukazoval spáchanie skutku obžalovaným G. J.. Záznam z videokamery nepotvrďuje ale vyvracia spáchanie trestného činu. Svedkovia vypočutí na hlavnom pojednávaní sa o spáchaní a priebehu skutku dozvedeli len z výpovede poškodeného. Drobné rozpory existujú vo výpovediach obžalovaných a tie odôvodnila pozitívom alkoholu u oboch obžalovaných. Za nezákonné považuje rozhodnutie súdu o treste, ktorým súd uložil

obžalovanému G. J. trest odňatia slobody na 25 rokov. Ak by aj odvolací súd považoval rozhodnutie súdu o vine obžalovaného G. J. za správne, nie je možné považovať za správne rozhodnutie o treste. Súd pri rozhodovaní o treste nepostupoval v súlade s ustanovením § 43 Tr. zák. Maximálnou výmerou trestu, ktorú mohol súd aplikovať, je doba 25 rokov. Trest uložený obžalovanému G. J. rozsudkom okresného súdu v trvaní 25 rokov spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého mu skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T 139/2005 zo dňa 30.6.2005 v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov prevyšuje najvyššiu výmeru dovolenú zákonom pri ukladaní trestu odňatia slobody na dobu určitú. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby Krajský súd Prešov zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Dňa 24.9.2012 krajskému súdu bolo doručené odôvodnenie odvolania podaného obžalovaným P. J.. Z odôvodnenia vyplýva že poškodený pri konflikte, ku ktorému došlo pred barom mu dobrovoľne dal peňažnú hotovosť 30,- eur. Zopakoval svoje tvrdenia tak, ako ich predniesol pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Zdôraznil, že poškodený mu dal 30,- eur dobrovoľne, on ich nepýtal násilím. Peňažnú hotovosť 30,- eur prijal na znak zmierenia, následne odišiel do baru Koncovka, kde hral na hracom automate spoluobžalovaný G. J., ten o konflikte nevedel. Po krátkej chvíli povedal G., že odchádza do Hypermarketu Tesco na nákup. Pred Hypermarketom Tesco náhodou stretol poškodeného a ten od neho žiadal vrátiť peniaze. Obžalovaný povedal, že peniaze minul, a tak sa pochytili a začali sa naťahovať, pričom obaja spadli na zem na mieste, ktoré neskôr poškodený označil ako miesto činu, kde boli nájdené aj náušnice z bieleho kovu. Jeho brat o konflikte nevedel, akurát prichádzal a pýtal sa čo sa deje. Vstali zo zeme, poškodený odišiel do Hypermarketu Tesco a oni odišli do baru, kde ich oboch zaistili policajti. Obžalovaný navrhol, aby krajský súd nariadil znovu prešetrenie jeho prípadu, lebo k žiadnemu zločinu nedošlo, lebo peniaze mu poškodený dal dobrovoľne.

Dňa 10.10.2012 súdu bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátorom. Prokurátor v odôvodnení konštatuje, že výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému G. J. je nezákonný a je v rozpore s ustanovením § 43 Tr. zák. Obžalovanému G. J. bol uložený trest odňatia slobody na 25 rokov napriek tomu, že momentálne už vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov za spáchanie iného trestného činu. S poukazom na tieto skutočnosti prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Prešove vo vzťahu k obžalovanému G. J. zrušil výrok o treste a vo veci sám rozhodol, respektíve vrátil vec Okresnému súdu Prešov na nové rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolania odvolateľov sú dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach postupoval tak, že bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Takýmto postupom súd plne rešpektoval zásadu vyjadrenú v § 2 ods. 10 Tr. por.

Dôkazy získané zákonným postupom súd hodnotil spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Tento postup súdu bol v súlade so zásadou vyjadrenou v § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných G. J. a P. J., poškodeného I. B., svedkov X. I., PhDr. X. B., V. S., PhDr. B. Q., X. Q., X. U., X. V., V. I., V. X., ako aj listinnými dôkazmi.

Obžalovaný G. J. v štádiu prípravného konania nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku a na svoju obranu uviedol skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku.

Obžalovaný P. J. v štádiu prípravného konania využil svoje právo a nevypovedal. Na svoju obranu uvádzal skutočnosti, ktorými argumentoval aj v odvolaní. Obsah výpovede obžalovaného P. J. je podrobne uvedený v odôvodnení rozsudku, na ktorý krajský súd poukazuje.

Obžalovaných zo spáchania skutku v celom rozsahu usvedčuje poškodený I. B.. Poškodený v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, zhodne prednášal svoju výpoveď, ktorá vo svojich podrobnostiach je obsahom odôvodnenia v rozsudku súdu prvého stupňa. Tejto výpovedi poškodeného súd prvého stupňa pri svojom hodnotení v celom rozsahu uveril.

Svedkovia podpráporčík X. I. a strážmajster PhDr. X. B. vyjadrovali sa k okolnostiam ako došlo k stotožneniu páchatelov trestného činu. Svedok nadpráporčík X. Q. bol členom policajnej hliadky, ktorá zadržala oboch obžalovaných.

Svedok Kapitán V. S., príslušník odboru kriminálnej polície OR PZ Prešov, popísal ako spoločne so svedkom B. Q. vykonávali prvotné úkony a zabezpečili aj záznam z kamery.

Svedkyňa X. U., pracovníčka SBS, sa vyjadrila k zálohovaniu kamerového záznamu.

Svedkovia X. V. a V. I., pracovníci SBS Tesco vyjadrili sa k priebehu služby iba v kritický deň.

Zo správy majiteľa Bistra Pod Rampou na č. I. 231 až 232 vyplýva, že dňa 10.10.2011 ako posledná v poradí bola vyplatená výhra 270,- eur. Keďže išlo o poslednú výhru v poradí je možné, že bola vyplatená vo večerných hodinách.

Poškodený opoznal oboch obžalovaných, táto skutočnosť vyplýva zo zápisníc o rekognícii.

V štádiu prípravného konania bolo miesto činu ohliadnuté. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že boli tam nájdené aj náušnice z bieleho kovu, ktoré boli vrátené poškodenému.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne hodnotil jednotlivé vykonané dôkazy a dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku. Úvahy súdu sú vecne správne a presvedčivé. Súd prvého stupňa v rámci svojich úvahách odôvodnil prečo neuveril obrane obžalovaných. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s týmto záverom súdu prvého stupňa.

Krajský súd sa stotožnil aj s právnou kvalifikáciou konania obžalovaných. Súd prvého stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaných právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Súd prvého stupňa v odôvodnení podrobne rozobral objektívnu stránku tohto zločinu, poukázal na skutočnosti, ktoré mal nepochybne preukázané z vykonaného dokazovania. Zhodnotil subjektívnu stránku trestného činu a odôvodnil použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty.

Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa pri odôvodňovaní výrokov o treste u obžalovaných.

Obžalovaný G. J. z miesta trvalého bydliska nie bližšie hodnotený. Ústav na výkon väzby S. ho hodnotí ako odsúdeného, ktorý rešpektuje authority nevyvoláva konflikty a správa sa slušne. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Ide o osobnosť egocentrickú, nezrelú, determinovanú málo podnetným sociálnym prostredím. Obžalovaný je orientovaný na uspokojenie primárnych potrieb. Obžalovaný G. J. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný. Krajský súd sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že G. J. v minulosti bol dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody pre trestné činy taxatívne vymenované v ustanovení § 47 ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T 24/02 zo dňa 28.10.2002 bol odsúdený G. J. za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb.) a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, pre výkon trestu bol zaradený do nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých. Trest aj vykonal dňa 14.6.2003. Je potrebné zdôrazniť, že konanie bolo vedené proti mladistvému. Súd prvého stupňa mal ako predbežnú otázku riešiť otázku, či nedošlo po výkone trestu odňatia slobody k zahladeniu tohto odsúdenia. Krajský súd dospel k záveru že toto odsúdenie je zahladené. Krajský súd sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že G. J. bol v minulosti potrestaný za trestné činy taxatívne uvedené v § 47 ods. 2 Tr. zák. Z ustanovenia § 128 ods. 7 Tr. zák. vyplýva, že potrestaným sa rozumie ten odsúdený, ktorý celkom alebo sčasti vykonal

súdom uložený trest. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené. Vzhľadom na záver krajského súdu pri riešení predbežnej otázky, krajský súd dospel k záveru, že odsúdenie bolo zahladené a nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák.

Odsúdený G. J. v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T 139/05 zo dňa 30.6.2006.

Súd prvého stupňa túto okolnosť pri svojom rozhodovaní o treste nezohľadnil, nerešpektoval ustanovenie § 43 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal pred tým než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Prvostupňový súd mal v tomto prípade ukladať obžalovanému G. J. ďalší trest.

Pri rešpektovaní základných zásad pre ukladanie trestu tak ako sú uvedené v § 34 Tr. zák., krajský súd dospel k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. sa u obžalovaného G. J. dosiahne ďalším trestom odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

Obžalovaný G. J. v dobe posledných desiatich rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný P. J. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. Ústav na výkon väzby V. ho hodnotí ako odsúdeného, ktorý rešpektuje príkazy príslušníkov, správa sa slušne, disciplinárne riešený počas výkonu väzby nebol. Doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný.

Obžalovaný P. J. tento trestný čin spáchal skôr ako súdom prvého stupňa v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T 90/11 bol vyhlásený rozsudok dňa 29.11.2011. Krajský súd dospel k záveru že vo vzťahu k obžalovanému P. J. je potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody. Pri tomto rozhodovaní krajský súd prihliadal na pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Na druhej strane poľahčujúce okolnosti nezistil.

Vzhľadom na nález Ústavného súdu vo vzťahu k asperačnej zásade krajský súd ukladal pri rešpektovaní všetkých zásad uvedených v § 34 Tr. zák. trest odňatia slobody iba v rozmedzí základnej zákonom stanovenej trestnej sadzby. Krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaného P. J. účel trestu vyjadrený v § 364 ods. 1 Tr. zák. sa dosiahne trestom odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

Zároveň pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody krajský súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 90/2011 zo dňa 29.11.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný P. J. v dobe posledných desiatich rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.